बमेधरमुष्मिल्लोके। एष इ त्वा वै तत्सव्वं भवति। यएव विदा श्वातुमास्यैर्यजते॥ ५॥

मनुष्यात्रपश्यन्तमसं घृतस्य पूर्णः स्वधामसुरा अपश्यचमसं घृतस्य पूर्णः स्वधामसुरा द्दात्यतिष्ठच-लारिच॥ अनु० ६॥

द्रामाऽन्वाकः।

अग्निवाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा इदावत्सरः। वा पुनर्नुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते। अभिमेव तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमा-नः। संवत्सरीगारं स्वस्तिमाशास्तद्रत्याशासीत। यद-रणप्रधासैयंजते। आदित्यमेव तत्पर्वतसरमाप्नीति

तसादरणप्रधासयजमानः। परिवत्सरीणार्थं स्व-लिमाशास्तद्रत्याशासीत। यत्माकमधैर्यजते। चन्द्र-मसमेव तिद्दावत्सरमाप्नीति। तस्मात्साकमधैर्यज-मानः। इदावत्सरीणारं स्वस्तिमाश्रास्तद्रत्याश्रासीत। यत्पित्यज्ञेन यजते। देवानेव तद्न्ववस्यति। अयवा त्रस्य वायुश्वानुवत्सर्श्वाप्रीतावुच्छिष्यते। यच्छुनासी-रीयेग यजते॥ २॥